

Untold tales | Perceval Graells

En *Untold tales*, Perceval Graells ens mostra un treball realitzat durant la seua estada als Estats Units, després de trobar un àlbum anònim de fotografies. Aquest material gràfic la indueix a experimentar sentiments de nostàlgia i pèrdua d'identitat que s'observa en els diferents personatges. A mesura que treballa el material, medita sobre les històries oblidades que contenen i actua sobre les imatges amb la finalitat d'anar creant una segona història.

La temàtica de la fugacitat del temps apareix en aquesta sèrie com una herència ignota; l'artista sembla ser seduïda per les imatges que li fan reflexionar sobre la volubilitat de l'existència i, per tant, de la pròpia identitat. Trobem aquesta preocupació per la caducitat de l'existència al llarg de la història de l'art, en aquests bodegons amb natures mortes i elements de la *vanitas* dins de de la iconografia barroca, per exemple. La nostra artista fa un pas més enllà, i s'endinsa en la pèrdua d'identitat traslladant una sensació d'angoixa per la desaparició i la substitució pel fet futur.

Per a tot aquest discurs, *Untold tales* presenta diverses capes amb diferents registres, el primer seria el suport com a tal, la fotografia, el segon la imatge i el tercer les imatges intervingudes. Cadascun ens aporta una informació única, que formen diferents memòries; en primer lloc, apareixen unes imatges que contenen diferents registres plàstics, on, d'una banda, apareix la representació d'un temps passat i un determinat espai, i per tant mostra una diacronia amb la nostra realitat contemporània. D'altra banda, s'estableix el registre creat per l'artista, la qual intervé en cada peça establint un codi propi sobre les imatges determinant les seues inquietuds i les seues emocions. Aquesta nova actuació es mostra com una capa sobre l'anterior amb la finalitat de crear una nova realitat i per tant una nova memòria.

Algunes de les persones de les obres es presenten amb la boca o la mirada anul·lada per l'acció de l'autora, la qual cosa les situa com a elements presents i absents, ja que una part es visualitza però apareixen incapacitades per a transmetre la seua història i, per tant, invisibles.

Lucia Romero Segura

Historiadora i Crítica d'Art